Opłatę pocztową uiszczono ryczałtem.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

NR. 11 **Poznań, dnia 1 czerwca 1936** **ROK 15**

Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu**
ul. Rzeczypospolitej nr. 1 Telefon nr. 25-95

O podtrzymanie tradycji zawodowej.

O jednej z bardzo ważnych przyczyn niedostatecznego rozwoju handlu i braku należytego wzrostu znaczenia zawodu i stanu kupieckiego mówi się i pisze nader rzadko; o tem mianowicie, że każdy niemal kupiec polski od siebie wywodzi swój zawód i najczęściej do siebie go tylko ogranicza; że jego ojciec nie był kupcem, a on sam również dąży do tego, aby syn jego nie stał za ladą, czy nie pracował w kantorze kupieckim, lecz, aby zdobył inną pozycję społeczną, inne stanowisko lepsze, w każdym razie nie w zawodzie kupieckim.

Wystarczy przejrzeć statystykę młodzieży kształcącej się w szkołach średnich ogólnokształcących i handlowych, aby przekonać się, że dzieci kupców uczą się w tych pierwszych, sposobiąc się do zowadów urzędniczych, do przemysłu, administracji, nie kształcą się natomiast w szkołach handlowych i nie sposobią się do zawodu kupieckiego. Co więcej, nawet organizacje kupieckie takie, jak Zgromadzenie Kupców np. w Łodzi, Lublinie, Będzinie itd. prowadzą szkoły ogólnokształcące, a zdawaloby się, że właśnie te organizacje, mające nieraz piękną, kilkusetletnią tradycję, szczególnie powołane są do kupieckiego kształcenia młodzieży kupieckiej i innej, do pielęgnowania i rozwijania w oparciu o tradycję własną, w sercach i umysłach tej młodzieży tradycji kupieckiej i umiłowania zawodu kupieckiego.

Nie trzeba długo tłumaczyć, jak ważną sprawą dla zaznaczenia zawodu kupieckiego i rozwoju handlu jest podtrzymywanie tradycji zawodu, powstawanie i istnienie rodów kupieckich, w których przechodzi z ojca na syna zawód kupiecki, przedsiębiorstwo, majątek i nieraz nawet pozycja społeczna. Tym sposobem rozwój przedsiębiorstwa ma charakter ciągły, przekazuje się zdobyte doświadczenia, umożliwiony jest postęp w dłukim okresie czasu, nieograniczonym tylko do kilku czy kilkunastu lat pracy jednego człowieka. Ma to znaczenie zresztą nietylko materjalne i techniczno-zawodowe, ale co bodaj ważniejsze, znaczenie moralne, albowiem przedewszystkiem w tych rodzinach kupieckich może być należycie kultywowana etyka i godność zawodowa.

Doceniając znaczenie ciągłości rozwoju przedsiębiorstw i kierowania do pracy w handlu dzieci kupców, władze szkolne stworzyły specjalne gimnazja zawodowe. Poziom wykształcenia zawodowego należy przytem stale podwyższać zgodnie z tendencją rozwojową przedsiębiorstwa, przy zachowaniu jednakże ciągłości linji zawodowej.

Niewątpliwie cały rozwój gospodarstwa narodowego stwarza warunki po temu, że podtrzymywanie w rodzinie tradycyj zawodowych będzie się rozszerzało. Na tej właśnie drodze można na dłuższej fali rozwiązać szereg kapitalnych trudności gospodarczych Polski.

W tej tradycji możemy stworzyć sieć przedsiębiorstw wytwórczych i handlowych, opartych na trwałych podstawach etyki zawodowej, umiejętności zawodowej i dorobku materjalnego poprzednich pokoleń.

Na tej też drodze najpewniej rozwiążemy zasadnicze problemy kapitalizacji i uprzemysłowienia kraju.

Szeroka propaganda haseł tradycji zawodowej i jej powodzenie warunkują korzystny i na trwałych podstawach oparty rozwój gospodarczy Polski.

Nowe plany transportowe.

Wobec planów nowych posunięć na odcinku transportowym, które przewidują reglamentację przewozu samochodowego, Związek Fabrykantów zajął obecnie stanowisko w specjalnym memorjale. Wyjątki z tego memorjału podajemy niżej :

Zrzeszone w Związku naszym przedsiębiorstwa korzystają z taryfy ulgowej WR-20 (dawn. R1), coprawda nie w tej mierze jakby to było pożądane, jednak tłumaczy się to, z jednej strony może nieco małą ruchliwością akwizycyjną spedytorów, z drugiej — pewnemi brakami samej taryfy WR-20, na które sfery gospodarcze wskazywały już oddawna.

W tym stanie rzeczy, należało raczej dążyć do dalszej nowelizacji taryfy WR-20 (dawn. R1), a nie kasować je całkowicie, co, jak się dowiadujemy, ma nastąpić.

Przedsiębiorstwa zrzeszone w Związku naszym i to przedsiębiorstwa bardzo liczne, zainteresowane są w stopniu poważnym w przewozie towarów samochodami komunikacji zarobkowej i bez tej komunikacji, dzisiaj jużby się nie mogły obejść. O preferencji komunikacji samochodowej nad kolejową decyduje większa szybkość tej pierwszej, odbiór i dostawa towaru w dom, a przedewszystkiem znaczna różnica przewoźnego.

Jesteśmy stanowczo przeciwni normowaniu przewozu zarobkowego samochodami przy pomocy regulaminu, na wzór przewozu kolejami żelaznemi, albowiem normowanie takie byłoby tylko etatystycznym przejawem działalności władz administracyjnych, podczas gdy dziedzina przewozu zarobkowego samochodami, powinna być od szkodliwych wpływów etatystycznych wolna. Życie samo najlepiej tę kwestję normuje, dziedzina ta jest jeszcze stosunkowo młodą, wiele zagadnień dopiero się krystalizuje i szkodliwem byłoby zamykanie tych wszystkich kwestyj w ciasne ramy nie elastycznych regulaminów.

Obowiązek publikowania taryf przewozowych komunikacji samochodowej nie powinien mieć miejsca, albowiem przewóz ten odbywa się na podstawie zasad kupieckich i zmiennych ostatecznie zawsze warunków kalkulacji.

Publikowanie taryf nie posiada większego praktycznego znaczenia i taryfy te byłyby zawsze obchodzone.

Uważamy, że tworzenie „Biur Wynajmu Samochodów“ w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiada pod względem celowości i potrzeb przewozu, interesom życia gospodarczego, gdyż pewna koncentracja kapitału jest w tym wypadku nieodzowna, uwzględniając, że na regularne obsługiwanie znaczniejszych co do frekwencji linij, poszczególne przedsiębiorstwa są finansowo za słabe.

Za niewskazane i niecelowe, a nawet za wręcz niebezpieczne uważamy jakiekolwiek ograniczenie ilości dopuszczonych do przewozu samochodami towarów.

Niebezpieczeństwo jakiegokolwiek ograniczania ilości dopuszczonych do przewozu samochodami towarów, wynika stąd, że przy obecnym przemożnym wpływie Ministerstwa Komunikacji na zarobkową komunikację samochodową, łatwą do pomyślenia jest sytuacja taka, że kolej najcenniejsze przesyłki, które wymykają jej się dzisiaj z rąk, mogłaby wprowadzić na listę zakazu.

Skarb. - Finanse

Rozporządzenie wykonawcze o podatku dochodowym.

Rozporządzenie (Dz. U. R. P. nr. 40) zawiera między innemi następujące przepisy: przy ocenie obowiązku podatkowego osób, przebywających na obszarze Państwa, dłużej jak rok, jest rzeczą obojętną, czy dana osoba przebywa w jednej miejscowości, czy też kolejno w różnych miejscowościach. Chwilowe przerwy w pobycie, spowodowane przemijającą nieobecnością, pozostają bez wpływu na obowiązek podatkowy.

Dochody, osiągane z tytułu posiadania akcyj, udział w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielniach i tym podobnych udziałów przez osoby fizyczne, nie mające na obszarze Państwa miejsca zamieszkania, ani też nie przebywające w Polsce dłużej niż rok, jak również przez osoby prawne, których siedziba zarządu znajduje się poza granicami Państwa, nie podlegają opodatkowaniu. Natomiast podlegają opodatkowaniu dochody, osiągane przez powyższe osoby z tytułu udziału w spółkach jawnych, w spółkach komandytowych oraz wszelkiego rodzaju współwłasności w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych. 1 . Dochód do 1.500 zł. włącznie jest wolny od opodatkowania także wtedy, jeżeli został osiągnięty w ciągu niepełnego roku operacyjnego. Wyjątek zachodzi w przypadku wymiaru podatku w sposób, przewidziany w art. 31 ustawy, dla osób wymienionych w art. 30 ust. 2 ustawy. W tym ostatnim przypadku dochód, osiągnięty w ciągu niepełnego roku operacyjnego, jest wolny od opodatkowania tylko wówczas, jeżeli obliczony w stosunku do całego roku nie przekracza kwoty 1.500 zł. 2. Przy częściowem zwolnieniu dochodu od podatku na zasadzie obowiązujących przepisów (art. 5 ustawy, przepisy o ulgach dla nowowzniesionych budynków itp.) osoby, wobec których zastosowano częściowe zwolnienie, nie podlegają opodatkowaniu, o ile dochód pozostały po zastosowaniu zwolnienia nie przekracza 1.500 zł.

Zwolnione są od opodatkowania przedsiębiorstwa państwowe, nieposiadające odrębnej osobowości prawnej. Przedsiębiorstwa zaś posiadające tę odrębność, podlegają opodatkowaniu, chyba że przepisy ustawowe co do danych przedsiębiorstw zawierają odmienne postanowienia.

Rozporządzenie Ministra Skarbu obowiązuje z dniem ogłoszenia, a więc od 20 maja 1936 r., i jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 września 1934 roku.

Zwrot podatku dochodowego od nowowzniesionych budynków.

Ministerstwa Skarbu rozesłało wszystkim Izbom Skarbowym okólnik w sprawie zwrotu podatku dochodowego od nowowzniesionych budowli.

Okólnik ten wyjaśnia, że decyzja urzędu skarbowego, powzięta w sprawie przyznania ulgi oraz zarządzenia zwrotu podatku, powinny być realizowane przez kasy urzędów skarbowych, na których rachunek wpłata należności zasadniczej była dokonana i dlatego decyzje te nie powinny być odstępowane innym władzom dla zrealizowania zwrotu.

W tych jednak wypadkach, kiedy urząd skarbowy nie posiada imiennych wykazów na potrącone sumy podatku dochodowego, winien właściwy urząd skarbowy zawiadamiać właściwą władzę, asygnując o zwrócenie podatku dochodowego.

Ulgi podatkowe dla nabywców samochodów.

Ostatnio wszedł w życie dekret Prezydenta R. P. o ulgach podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych, który ustala, że w okresie od 1 kwietnia 1936 do 1 stycznia 1938 r. osobom, które nabędą na własność pojazdy mechaniczne o cenie nieprzekraczającej 12.000 złotych, przysługuje ulga w podatku dochodowym i specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych.

Za pojazdy mechaniczne uważa się wszelkie samochody, ciągniki i motocykle. Ulga przysługuje wyłącznie osobom, które nabyły nowe pojazdy mechaniczne u sprzedawców, trudniących się zawodowo na obszarze Rzeczypospolitej sprzedażą, montażem lub produkcją pojazdów mechanicznych.

Ulga polegać będzie na potrącaniu sum wydatkowanych na zakup pojazdu mechanicznego z opodatkowanego według dz. I (płace) dcohodu, uzyskanego w roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona, jak również z wynagrodzeń, opodatkowanych według dz. II . Jeśli cena nabycia pojazdu mechanicznego przekracza sumę dochodu uzyskanego w roku, w którym za pojazd całkowicie zapłacono, to nadwyżka ceny nabycia będzie potrącona z dochodu lub wynagrodzenia uzyskanego w ciągu następnych dwu lat.

W celu uzyskania ulg należy złożyć do Urzędu Skarbowego podanie, w terminie do dnia 1 kwietnia roku następującego bezpośrednio po roku, w którym należność na nabyty pojazd mechaniczny uiszczono. Do podania należy dołączyć zaświadczenia sprzedawcy samochodu, zawierające dane dotyczące pojazdu. Sprzedawcy pojazdów mechanicznych, którzy w zaświadczeniu podadzą nieprawdziwe dane, będą surowo karani.

Ograniczenia dewizowe a Gdańsk.

Przekazywanie należności na pokrycie kosztów frachtów kolejowych, okrętowych, cła, ubezpieczenia, opłat portowych i innych kosztów przeładunkowych i transportu, płatnych na terenie W. M. Gdańska, dokonywane być może — niezależnie od drogi normalnej, przewidzianej w odnośnych przepisach dewizowych — również w następujący sposób:

Klient w Polsce może polecić przekazać kwoty należne z wyżej wymienionych tytułów bezpośrednio na specjalny rachunek zablokowany w Polskiej Kasie Rządowej w Gdańsku. Rachunki te mogą posiadać banki oraz firmy handlowe i spedycyjne, mające siedzibę na terenie W. M. Gdańska. Wypłaty ze specjalnego rachunku zablokowanego będą mogły być przez Polską Kasę Rządową w Gdańsku uskuteczniane bez ograniczenia kwoty po zaakceptowaniu przez tęże Kasę złożonego przez odbiorcę wniosku wraz z odpowiedniemi dokumentami, udowadniającemi cel przekazu.

Przed wprowadzeniem podatku korporacyjnego.

Ostatnio zaczyna nabierać konkretną formę sprawa wprowadzenia podatku korporacyjnego (zrzeszenio-

wego), któryby wypełnił pewną lukę w naszym systemie podatkowym.

Izba Przemysłowo-Handlowa jest w trakcie opracowywania szczegółowych wytycznych projektu w tym względzie. W pracach tych czynnie współdziała Związek Fabrykantów.

Z bliższemi danemi zapoznamy PT. Członków w najbliższym numerze „Życia Gospodarczego".

Taksa za czynności komorników.

W Dzienniku Ustaw R. P. z dn. 6 maja r. b. ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o taksie za czynności komorników, wchodzące w życie w miejsce dotąd obowiązującego rozporządzenia z 15 grudnia 1932 r. Oba te rozporządzenia wydane zostały w uzupełnieniu jednolitego polskiego ustawodawstwa procesowego cywilnego (kodeksu postępowania cywilnego), obowiązującego od dn. 1 stycznia 1933 r. Polski kodeks postępowania cywilnego, który unormował równocześnie i postępowanie egzekucyjne, wprowadził na terenie całego Państwa instytucje komorników sądowych, znaną poprzednio jedynie na terenach b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru pruskiego. W związku z ustanowieniem instytucji komorników sądowych, będących jedynemi właściwemi organami dla wykonania wyroków sądowych (z wyjątkiem pewnych przypadków, gdy wykonanie to poruczone zostało sądom), koniecznem stało się jednolite również unormowanie opłat pobieranych przez nich za swe czynności. Wprowadzona została wówczas zasada, że opłatę za czynności komornika uiszcza ta strona, która z wnioskiem o wykonanie tej czynności występuje. Pobieranie przez komornika opłaty w części przeznaczone zostały na rzecz jego i jego kancelarji, w części zaś na rzecz Skarbu Państwa.

Komornik pobiera za wszelkie swoje czynności opłaty, które są bądź stosunkowe, t. zn. zależne od wysokości pretensji, dla której egzekucja jest prowadzona, bądź stałe. Od szeregu czynności pobierane bywają opłaty obniżone, stanowiące część ich wysokości zasadniczej. Ponadto komornik winien otrzymać w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych (jak np. opłaty pocztowe, koszty ogłoszeń itp.) oraz za wykonanie pewnych czynności kancelaryjnych (jak np. sporządzenie protokołów, zawiadomień, itp). należy mu się ryczałt kancelaryjny.

W stosunku do poprzednio obowiązujących przepisów obecne rozporządzenie zawiera zmiany przedewszystkiem w kierunku obniżenia pewnych stawek opłat stałych. Pozatem wprowadza pojęcie ryczałtu kancelaryjnego, uwzględnia postanowienia nowego kodeksu handlowego i postępowanie upadłościowego oraz zawiera przepisy o opłatach w sprawach egzekucyjnych wszczętych z urzędu.

Najważniejszemi dla życia gospodarczego są obniżki niektórych opłat. Wprawdzie zmiany obecnie wprowadzone nie są wielkie, jednak w każdym razie przedstawiają pewne odciążenie wobec tego, że opłaty o postępowaniu sądowem cywilnem i egzekucyjnem, zwłaszcza w sprawach drobnych, były bardzo znaczne w stosunku do wysokości należnej pretensji.

Sprawy socjalne.

Z Komisji Ubezpieczeń Społecznych.

W wykonaniu uchwały Narady Gospodarczej wybrano, jak wiadomo, Komisję, celem zbadania różnych niewłaściwości i przedstawienia życzeń, tak pracodawców jak i pracowników. W prasie ukazały się wiadomości o inauguracyjnem posiedzeniu Komisji. Komisja rozdzieliła się na 3 podkomisje, a mianowicie podkomisję główną, podkomisję, mającą rozpatrywać sprawę składek i inne sprawy dotyczące życzeń pracodawców w zakresie stykania się pracodawców z ubezpieczalniami i podkomisję dla spraw świadczeń ze strony proceduralnej. Stwierdzić możemy jednak, że Komisja ze swemi podkomisjami nie rozpoczęła jeszcze merytorycznych prac. Prace te trwać będą prawdopodobnie przez czas dłuższy, a conajmniej przez kilka miesięcy, a tempo tych prac może doznać osłabienia z powodu sesji ciał ustawodawczych i następnie okresu urlopowego. W związku z objęciem teki ministra O. P. przez b. premjera Kościałkowskiego należy oczekiwać pewnych posunięć w tym resorcie. O kierunku tych posunięć trudno jeszcze wydać sąd.

Bezpłatne zatrudnienie uczniów.

Okólnikiem z dnia 28 marca r. b. Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że nie należy uważać za najemne siły pomocnicze uczniów przemysłowych, zatrudnionych na podstawie umowy pisemnej, zawartej w myśl art. 116 prawa przemysłowego. Ulga ta ma na celu zachęcenie rzemieślników do zatrudniania uczniów.

Niezależnie od tego przygotowany jest projekt nowelizacji art. 116 prawa przemysłowego, idący w kierunku dopuszczenia bezpłatnego zatrudniania uczniów w warsztatach rzemieślniczych.

Dopuszczenie bezpłatnego zatrudniania uczniów niewątpliwie wpłynie na zaczepienie w rzemiośle pewnej liczby młodzieży, która obecnie nie może znaleźć zatrudnienia i zarobku i w dotychczasowym stanie rzeczy nie ma widoków na wykształcenie się w zawodach rzemieślniczych.

Rozwiązanie umowy wskutek udziału w strajku.

Sąd Najwyższy orzekł, iż:

1) celowe i rozmyślne wstrzymanie się robotnika od pracy, trwające czas dłuższy, chociażby nastąpiło w związku z udziałem jego w strajku, stanowi niezwłoczne rozwiązanie przez niego umowy o pracę.

2) Za powód do rozwiązania przez robotnika umowy o pracę z winy pracodawcy nie może być uważana okoliczność, iż pracodawca zwolnił z pracy innego robotnika wbrew umowie zbiorowej.

(Orzeczenie Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dn. 10 września 1935 r. Nr. C. II. 766/35).

Orzecznictwo socjalne.

Pracodawcy wolno zawrzeć z robotnikiem umowę indywidualną, odmienną od istniejącej umowy zbiorowej, gdyż umowa zbiorowa nie jest kontraktem zbiorowym. (Orzeczenie Sądu Nojwyższego z dnia 12. XII. 1935. L. C. II 1665/35.

„Ustawa nie daje robotnikowi prawa niezwłocznego rozwiązania stosunku pracy dlatego, że pracodawca, chociażby bezpodstawnie, zwolnił z pracy innego robotnika". (Orzecz. S. N.).

Handel zagraniczny.

Komisja obrotu towarowego.

Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 maja b. r. w sprawie kontroli obrotu towarowego zagranicą i w. m. Gdańskiem została powołana do życia komisja obrotu towarowego.

Komisja obrotu towarowego składa się z przewodniczącego i jego zastępcy, wyznaczonego przez Ministra Przemysłu i Handlu, z jednego członka i dwóch jego zastępców, wyznaczonych przez Ministra Skarbu oraz jednego członka i jego zastępcy wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Ref. Roln.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Ref. Roln. określą w drodze rozporządzeń przypadki, w których obrót towarowy z zagranicą i w. m. Gdańskiem będzie uzależniony od uzyskania zaświadczenia komisji obrotu towarowego.

Komisja obrotu towarowego w ramach swoich uprawnień decyduje ostatecznie na podstawie swobodnego uznania bez obowiązku podawania powodów.

Przez Ministra Przemysłu i Handlu powołany został na przewodniczącego Komisji wicemin. M. Sokołowski, na jego zastępcę naczelnik wydziału w M. P. i H. p. A. Siebeneichen, przez Min. Rolnictwa dyr. dep. dr. A. Rose oraz jako zastępca dr. Czesław Pilch. Minister Skarbu powołał na członka Komisji dyrektora departamentu p. Buczyńskiego.

Przyjmowanie zgłoszeń wywozowych oraz wydawanie zaświadczeń walutowych.

Rozporządzenie ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 8 maja r. b. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do w. m. Gdańska postanawia w § 1, że eksporterzy obowiązani są zgłosić Komisji Obrotu Towarowego każdy wywóz towarów zagranicę lub do w. m. Gdańska celem uzyskania zaświadczenia (zaświadczenie walutowe), które musi być przedstawione Urzędowi Celnemu lub placówce granicznej kontroli skarbowej przy wywozie towarów. Zgłoszenie to powinno zawierać — według § r — obok firmy eksportera i charakterystyki towaru — również sumę należności zagranicznych za towar, umówiony z odbiorcą termin płatności oraz sposób jej dokonania.

Wspomniane rozporządzenie postanawia w § 3, że minister Przemysłu i Handlu w drodze zarządzeń, ogłaszanych w „Monitorze Polskim", będzie ustalać wykaz instytucyj, do których należy składać zgłoszenia wywozowe i które będą doręczać eksporterom zaświadczenia walutowe. Jednocześnie zarządzenia te ustalą wzory tych zgłoszeń i zaświadczeń oraz wysokość opłaty manipulacyjnej.

W „Monitorze Polskim" z dnia 18 maja r. b. ukazało się zarządzenie ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 maja r. b. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych. W § 1 zarządzenia ustalono wykaz instytucyj, do których należy składać zgłoszenia wywozowe według załączonego do zarządzenia wzoru i które będą doręczać eksporterom zaświadczenia walutowe według wzoru, również załączonego do zarządzenia. Wykaz obejmuje 27 instytucyj, przyczem na wstępie wymienione jest Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego w Warszawie oraz jego delegatury (przyjmujące zgłoszenia na wszystkie towary) i Komisja Rozdzielcza dla Obrotu Produktami Spożywczemi z w. m. Gdańskiem w Toruniu (przyjmująca zgłoszenia na produkty, których obrót objęty jest układem z dn. 6sierpnia 1934 r. pomiędzy rządem polskim a senatem w. m. Gdańska o obrocie produktami rolnictwa, ogrodnictwa i rybołówstwa). Pozostałe 25 instytucyj przyjmuje zgłoszenia na właściwe im kategorje towarów, a więc np. Polska Konwencja Węglowa —na węgiel, koks i brykiety itd.

Każdy transport, związany z jednym dokumentem odprawy celnej, winien być zaopatrzony w zaświadczenie walutowe. Transporty, za które należność nie przekracza 50 zł., są wolne od obowiązku przedstawiania zaświadczeń. Za wystawianie zaświadczenia walutowego, komisja obrotu towarowego pobierać będzie opłatę manipulacyjną w wysokości 1,— zł. od transportu wagi do 15 ton wraz z bezpośredniem opakowaniem. O ile transport, związany z jednem zaświadczeniem, przekracza tę wagę, wówczas od każdych następnych rozpoczętych 15 ton jest pobierana opłata 1,— zł. Opłata od transportu, za który należność nie przekracza 200 zł., wynosić będzie 0,50 zł. Opłaty przy wywozie węgla oraz drzewa opałowego wynosić będą 0,50 zł. od 1 wagonu względnie od transportu wagi mniejszej.

Obowiązek zaofiarowania do skupu należności za eksportowane towary.

Na podstawie art. 10 i 22 dekretu Prezydenta Rzpl. Polskiej z dn. 26/IV. 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 14/V. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, 296) zarządziło, że eksporterzy zobowiązani są zaofiarowywać do skupu Bankowi Polskiemu

lub bankowi dewizowemu, bezzwłocznie po otrzymaniu, bądź całkowitą należność, przypadającą im za sprzedan ezagranicą towary, bądź zaliczke, otrzymaną na poczet tej należności.

Od ustanowionego § 19 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 26/IV. 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250) obowiązku zaofiarowania do skupu należności, przypadającej eksporterom za sprzedane zagranicą towary, zwolnieni są eksporterzy w przypadkach wywozu towarów, wymienionych w § 6 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 8/V. 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 285). Dotyczy to towarów, wywożonych w ramach układów rozrachunkowych, objętych umowami o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, przewożonych w ruchu osobowym, stanowiących zwykle opakowanie, wolne od cła, zwolnionych od obowiązku przedstawienia zaświadczeń walutowych naskutek zarządzenia Ministra Skarbu.

W terminie do dn. 30/VI. 1936 r. eksporterzy obowiązani są złożyć w Polskim Towarzystwie Handlu Kompensacyjnego w Warszawie wykaz należności, płatnych po dn. 26/IV. 1936 r. za wywóz dokonany przed dniem 25/V. 1936 r. wraz ze wskazaniem, kiedy i jakiemu bankowi dewizowemu należności te zostały lub zostaną zaofiarowane do skupu.

Rozporządzenie omawiane weszło w życie z dniem ogłoszenia t. j. z dniem 15/V. r. b.

Wykonywanie umowy handlowej polsko-niemieckiej.

6-ta sesja komisyj rządowych polskiej i niemieckiej, powołanych do czuwania nad wykonaniem polsko-niemieckiej umowy gospodarczej z dnia 4 listopada 1935 r., odbyła się w dn. od 15—19 maja w Hamburgu. Komisje stwierdziły, że polsko-niemieckie obroty handlowe w dalszym ciągu rozwijają się pomyślnie, w związku z czem pierwotnie w umowie ustalony plan importowo-eksportowy na miesiąc czerwiec 1936 r. został w stu procentach utrzymany.

Pozatem komisje omówiły szereg spraw bieżących, dotyczących wzajemnego wształtowania się obrotów towarowych między Polską a Rzeszą Niemiecką.

Następna sesja obu komisyj odbędzie się w połowie czerwca w Polsce.

Wypowiedzenie traktatu handlowego z Francją.

Rząd polski wypowiedział traktat handlowy z Francją, zawarty w r. 1924.

Wypowiedzenie nastąpiło 10 maja i zyskuje moc obowiązujące 10 lipca br.

Rokowania nad nowym traktatem będą podjęte w początkach czerwca.

Handel zagraniczny Polski.

Bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska przedstawiał się w kwietniu r. b. — według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego — jak następuje :

przywóz: 207.039 ton wartości 83.515.000 zł;

wywóz: 1.000.650 ton wartości 86.519.000 zł; dodatnie saldo w kwietniu r. b. wynosiło więc 3.004.000 złotych.

W porównaniu z marcem r. b. wywóz zwiększył się o 3.259.000 zł, przywóz zaś o 3.261.000 zł.

Transport.

Opłaty kolejowe i frachty morskie w komunikacji z Gdynią.

Urząd Morski stwierdził wielokrotnie, że wśród interesentów zagranicznych rozpowszechnionem jest błędne mniemanie, iż wobec położenia Gdyni w nieco dalszej odległości od granicy, aniżeli Gdańska, przewoźne do Gdyni wynosi drożej, aniżeli do Gdańska. Aby wyprowadzić interesentów z tego błędnego mniemania, Izby Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu podkreśla, że przewoźne ustalone jest na kolejach państwowych w jednakowej wysokości do wszystkich stacyj portowych Gdyni i Gdańska bez względu na różnicę odległości.

Również nie są interesenci zwyczajnie poinformowani o tem, że frachty morskie między portami Ameryki Północnej a Gdyni w obu kierunkach oraz dla eksportu z Gdyni do portów Dalekiego Wschodu są zrównane z frachtami między portami Ameryki Północnej a Hamburgiem, wzgl. Hamburgiem a Dalekim Wschodem, na co również zwracamy uwagę.

Targi i Wystawy.

Warunki udziału w Targach Wschodnich.

Zgłoszenia udziału w Targach Wschodnich mogą być ważnie dokonane jedynie na przepisanej karcie zgłoszenia, załączonej do niniejszego prospektu, którą należy przesłać pod adresem: Izba Przemysłowo-Handlowa, Targi Wschodnie, ul. Akademicka 17, najpóźniej do 31 lipca 1936. Zgłoszenia są nieodwołalne i obowiązujące. Odwołanie zgłoszenia wzgl. nieobjęcie zamówionego przez podpisanie karty zgłoszenia stoiska, nie zwalnia Wystawcy od obowiązku opłaty należnej za stoisko kwoty, a kwoty przez Wystawcę wpłacone nie ulegają zwrotowi.

Stoiska przydziela się w miarę możności wedle grup branżowych, w przeznaczonych dla tych branż pawilonach. Zarządowi T. W. przysługuje prawo odmówienia przyjęcia zgłoszenia bez podania powodów.

Ceny stoisk i opłaty za wynajem sprzętów wystawowych podane są w karcie zgłoszenia. Zwraca się uwagę na skonto kasowe, wyszczególnione w karcie zgłoszenia pod „Opusty“, a mianowicie, że Wystawcy, którzy zgłoszą swój udział w terminie do 31 maja 1936, korzystają z 15% skonta kasowego, a Wystawcy, którzy

zgłoszą swój udział do 30 czerwca 1936, korzystają z 10% skonta kasowego. Powyższe skonto kasowe będzie przyznane, o ile przypadająca opłata za stoisko zostanie wpłacona najpóźniej do 15 sierpnia 1936. Skonto kasowe oblicza się od kwot zmniejszonych o przewidziane zniżki z tytułu zajmowanej powierzchni.

O ile zgłoszenie wpłynie do Zarządu T. W. po dniu 31 lipca 1936, ceny stoisk, podane w karcie zgłoszenia, zostaną obliczone o 20% drożej.

Ceny, podane w karcie zgłoszenia, nie obejmują kiosków, które wynajmowane są wedle specjalnej umawy.

Opłaty za udział w T. W. winny być uiszczone przed objęciem stoiska, a za upoważnieniem Izby Przemysłowo - Handlowej najpóźniej do dnia zamknięcia XVI. T. W. pod rygorem zatrzymania eksponatów. Opłaty te należy wpłacić gotówką bądź w kasie biura T. W., bądź też przekazem pocztowym lub czekiem P. K. O. we Lwowie, Konto czekowe Nr. 500.650. Zastępcy i akwizytorzy nie są uprawnieni do inkasowania żadnych opłat targowych, ani pobiernaia zaliczek. Wpłaty dokonane do ich rąk są nieważne.

W razie niewypełnienia przez Wystawcę obowiązań pozostających w związku z udziałem w Targach, Zarządowi T. W. przysługuje prawo zatrzymania eksponatów Wystawcy, celem sprzedania ich z wolnej ręki lub w drodze przetargu. O ile uzyskana ze sprzedaży kwota nie pokryje przypadających zobowiązań, Wystawca obowiązany jest resztę dopłacić. Za całość zatrzymanych z tego powodu eksponatów T. W. nie odpowiadają.

Wodę, gaz, prąd, telefon na stoisko i dodatkowe światło elektryczne otrzymują Wystawcy na zamówienie, skierowane d obiura T. W., po cenie kosztów własnych.

Bliższych szczegółów udziela Izba Przem.-Handl. we Lwowie.

Karty zgłoszeniowe można otrzymać również w Biurze Związku Fabrykantów.

Przemysł Komunikacyjny na Wystawie Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego.

W tych dniach odbyło się konferencja w sprawie organizacji Działu Komunikacyjnego na Wystawie Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego. Ustalono, że przedstawione będą wszystkie działy komunikacji, a więc: lądowa, powietrzna i wodna, z uwzględnieniem wszystkich środków komunikacyjnych.

Przemysł komunikacyjny nie ograniczy się jedynie do przedstawienia stanu obecnego, lecz wykaże swój rozwój, historję oraz plany na przyszłość w dostosowaniu do ogólnopaństwowych potrzeb rozwojowych polskiego życia gospodarczego.

Hutnictwo i Górnictwo na Wystawie Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego.

W tych dniach odbyła się konferencja przedstawicieli Hutnictwa w sprawie organizacji udziału Hut i Górnictwa na pierwszej branżowej Wystawie Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego.

W wyniku ustalono, że Huty wystąpią wraz z Górnictwem bardzo szerokim zakresie .

W osobnym pawilonie zostanie przedstawiona produkcja ściśle hutnicza oraz zostanie wykazane znaczenie tego działu przemysłu, jako podstawy całego życia gospodarczego. Niezależnie od tego Huty wezmą udział w poszczególnych działach branżowych, przedstawiając produkty swoje o charakterze przetwórczym.

Różne.

Ustawy i Rozporządzenia.

Dz. U. R. P. nr. 39 z 15 maja 1936 przynosi:

Poz. 293 dekret Prez. R. P. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi i o innych zmianach w finansach komunalnych.

Poz. 294 dekret Prez. R. P. o ulgach podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Poz. 296 Rozp. Min. Skarbu o obowiązku zgłaszania i zaofiarowania do skupu należności za sprzedane zagranicę towary.

Poz. 297 jednolity tekst ustawy o ochronie lokatorów.

Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 12 z 13 maja 1936 przynosi:

Poz. 394 zarządzenie Min. Skarbu o organizacji i czasie urzędowania urzędów, podurzędów i posterunków celnych.

Poz. 412 Instrukcję Min. Skarbu w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki granicznej kontroli skarbowej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą.

Komunikat.

Nawiązując do ostrzeżenia Naczelnego Komitetu Uczczenia Pamięci Marszałka J. Piłsudskiego oraz w związku z licznemi zapytaniami, Związek Obrony Przemysłu Polskiego w Poznaniu komunikuje, iż Towarzystwo Popierania Wytwórczości Polskiej w Warszawie, Żórawia 11 m. 4, które zajmuje się rozsyłaniem plakietek biurkowych z podobizną Marszałka J. Piłsudskiego, jest tylko przedsiębiorstwem handlowem a nie instytucją społeczną.

Obrót towarowy z Gdańskiem.

Przywóz z Gdańska i przewóz przez Gdańsk nie jest bynajmniej ograniczony, lecz jedynie uzależniony od przestrzegania odnośnych polskich przepisów. Władze otrzymały polecenie, ażeby usuwać ewentualne trudności, uwzględniając interesy wolnego miasta. Gdyby dla utrzymania normalnego ruchu z Gdańskiem i przez Gdańsk, wymiany towarowej z Gdańskiem, oraz ruchu portowego, wynikła potrzeba uwzględnienia specjalnych warunków, istniejących na tym terenie, rząd polski rozpatrzy jaknajżyczliwiej słuszne postulaty w. m. Gdańska w tej dziedzinie.

W związku z powyższemi sprawami, w najbliższych dniach rozpoczną się odnośne rokowania.

Statystyka cen.

W nr. 33 Dziennika Ustaw R. P. z dn. 29 b. m. ukazało się rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie statystyki cen:

Według art. 1 tego rozporządzenia właściciele przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, zarządy związków przedsiębiorstw, lub zarządzających przedsiębiorstwami, obowiązani są dostarczać na żądanie Głównego Urzędu Statystycznego sprawozdań statystycznych, co do cen sprzedażnych, produkowanych wytworów, bądź co do cen artykułów, stanowiących przedmiot handlu tych przedsiębiorstw.

Pozatem rozporządzenie m. in. przewiduje, że dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego może delegować do przedsiębiorstw funkcjonarjuszów Urzędu w celu ustalenia na podstawie odpowiednich ksiąg i dokumentów wiarogodności danych, zawartych w sprawozdaniach. Przy składaniu zeznań nikt nie może się zasłaniać tajemnicą handlową lub techniczną. Za nienadesłane sprawozdania, bądź też dostarczenie nieprawdziwych danych przewidziana jest kara.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonywanie planu inwestycyjnego.

W związku z przystąpieniem Rządu do wykonywania planu inwestycyjnego, ustalony został już tryb realizacji poszczególnych fragmentów tego planu. Prace inwestycyjne prowadzone są przez ministerstwa i urzędy, które w zakresie swego działania mają zleconą opiekę nad poszczególnemi pracami inwestycyjnemi, np. Min. Komunikacji — nad drogami żelaznemi i kołowemi, Min. Rolnictwa — nad robotami meljoracyjnemi, B. G. K. nad ruchem budowlanym, samorządy terytorjalne — nad inwestycjami miejskiemi. Wszystko to są organy wykonawcze, posiadają swoje plany, sharmonizowane z ogólnym planem inwestycyjnym. Resorty te prowadzą roboty z uzyskanych na ten cel funduszów, względnie zawierają umowy kredytowe. Ustalenie trybu realizacji poszczególnych fragmentów tych planów polega na omówieniu sposobu i terminu wykonania w porozumieniu z Min. Skarbu, w którego rękach skupione są dyspozycje finansowe. Kredyty stawiane są do dyspozycji resortów wykonawczych w miarę postępu robót.

Jak wiadomo, rozdzielono najpierw kwotę 20 milj. złotych, a przed 1 kwietnia — 5 milj. zł. W najbliższym czasie mają być wydane dalsze dyspozycje co do rozdziału kredytu w ramach ogólnego planu inwestycyjnego. Roboty inwestycyjne prowadzi i finansuje z własnych środków również Fundusz Pracy, przyczem i te roboty są objęte ogólnym planem, a dysponowanie temi środkami jest sharmonizowane z całokształtem dyspozycyj finansowych w dziedzinie inwestycyjnej.

Resorty, zajmujące się wykonaniem robót inwestycyjnych, prace te już rozpoczęły i będą je prowadzić przy zwróceniu uwagi na maksimum zatrudnienia bezrobotnych oraz rozszerzać je zgodnie z ustalonemi planami i w porozumieniu z Min. Skarbu.

Ogólne dane dotyczące wzrostu wytwórczości w Polsce w r. 1935.

W r. 1935 zaobserwowano poprawę i wzrost światowej wytwórczości. U nas wskaźnik produkcji w roku 1934 w stosunku do roku 1933 wyniósł 13 proc., w 1935 tylko 5½ proc. W ostatnim kwartale osiągnęliśmy 67,7, a więc jeszcze o 30 punktów mniej, niż w 1928 r., jednak w stosunku do r. 1932 wskaźnik podniósł się o blisko 30 proc. Jest to wynik wzrostu inwestycyj, które ustabilizowały zatrudnienie i zarobki, a przez to zapotrzebowanie. Najwięcej podniosła się produkcja maszynowa, mineralna, budowlana. W produkcji konsumcyjnej najbardziej ożywiła się włókiennicza, papiernicza, konfekcyjna. Poziom zatrudnienia podniósł się o 500 tys. w 1934 r. do 530 tys. w roku ub. Tempo ruchu zwyżkowego było u nas słabsze niż zagranicą, gdzie wskaźnik produkcji podniósł się o 12 procent.

Wydawnictwa.

Podatek od lokali.

Urzędy skarbowe już rozsyłają podatnikom nakazy płatnicze na podatek od lokali w myśl nowych przepisów wprowadzonych dekretem z dnia 14 listopada 1935 roku, do którego Minister Skarbu wydał dnia 29 kwietnia br. rozporządzenie wykonawcze. Na czasie zatem wyszła z druku broszura o podatku od lokali w opracowaniu J. Pęskiego, referendarza skarbowego, i I. Dobierzewskiego, referenta skarbowego. Broszura zawiera oprócz tekstu ustawy i rozporządzenia wykonawczego, komentarz do poszczególnych artykułów, w którym wątpliwe kwestje zostały autorytatywnie w oparciu na okólnikach Ministra Skarbu wyjaśnione. W ustępie autorzy omówili najważniejsze zmiany, jakie wprowadził ostatni dekret w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów. Broszurę uzupełniają przepisy postępowania odwoławczego oraz alfabetyczny skorowidz. Książka kosztuje 1,— zł. i jest do nabycia w większych księgarniach. Została wydana przez księgarnię Wł. Wilak w Poznaniu.

Poznański Koncern Towarzystw Ubezpieczeń

„VESTA“
Bank Wzajemnych Ubezpieczeń
rok założenia 1873
w Poznaniu

POZNAŃSKO-WARSZAWSKIE
T-wo Ubezp. S-ka Akc.
rok założ. 1919 — **w Poznaniu**

„VESTA“
Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń od Ognia i Gradobicia
rok założ. 1920 — **w Poznaniu**

Koncern posiada poważne rezerwy w kapitałach i papierach wartościowych oraz 31 wartościowych kamienic w Poznaniu, Warszawie, Bydgoszczy, Gdańsku, Grudziądzu, Katowicach, Lwowie, Rybniku i Toruniu

Wszystkie trzy należące do Koncernu towarzystwa są czysto-polskiemi

Koncern uprawia działy ubezpieczeń: na życie, od ognia, od kradzieży z włamaniem, od gradu, od odpowiedzialności prawno-cywilnej, od nieszczęśliwych wypadków, szyb od rozbicia, wodociągowych, samochodowych, samolotowych i transportowych.

CENTRALA KONCERNU: POZNAŃ, ul. ŚW. MARCIN 61. TEL. 14-87, 14-98, 15-78

Oddziały: w Bydgoszczy, w Grudziądzu, w Katowicach, w Krakowie, w Lublinie, we Lwowie, w Łodzi, w Poznaniu, w Warszawie, w Wilnie, Reprezentacje w Gdańsku i Gdyni. Reprezentacje, agentury we wszystkich większych miastach Polski.

BARWNIKI nieszkodliwe
do cukierków, lemonjad, likierów, marmelad, makaronów, konserw i innych przetworów spożywczych, tłuszczów, świec, mydeł i preparatów kosmetycznych dostarczają w wszelkich kolorach i najlepszej jakości

Domagalski i Ska, Poznań
Fabryka założona w roku 1901

Shampoo
ŚNIEG TATRZAŃSKI
czyści
pielęgnuje
i upiększa
włos
FALKIEWICZ-POZNAŃ
ZAŁ. 1911 W PARYŻU

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.